

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תערוד

עש"ק פ' בהר-בחוקותי, מבה"ח סיון ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ז שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" יוסף יצחק הלוי בן בת-שבע שי
ליום הולדתו השלישית לאויוש"ט,
ביום כ"ה אייר, הי' תהא זו שנת סגולות
החייל ב"צבאות השם" מנחם מענדל הלוי בן בת-שבע שי
ליום הולדתו השביעית לאויוש"ט,
ביום כ"א אייר, הי' תהא זו שנת סגולות
ולזכות אחיהם ואחיותיהם שיחיו
נדפס ע"י הוריהם
ר' נתנאל הלוי וזוגתו מרת בת-שבע שיחיו אייזיק

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי שי' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

חב"ד אינה מפלגתית!

לפנינו צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מדבריו בהתוועדות ש"פ מטות-מסעי ה'תשמ"ו (נדפס בלקו"ש חכ"ח ע' 288)

אולן הרוטם מהטובים
זכור

1. יסודי אדמו"ר חוזה"ק (ר"ל), וזאת דרענט אס
אזא מר" דא מלכא משיחא (וי משיחא האט
אדענטסערט דאס דעזע און אין שאלה אמת
אזא מר" 69**)

2. זיין שייך אדמו"ר (אזא משיחא)
אין א דגל אדמו"ר זען מקום ומקום (כמזכיר
אין 69**), וזאת מר" דרענט אמת ד.
אזא משיחא (הדגלה) דענעמאט הגבורה אין
הקלטה וזאת דאס מן אדמו"ר משיחא
אין אדמו"ר משיחא משיחא משיחא משיחא
אזא משיחא משיחא משיחא משיחא משיחא
אזא משיחא משיחא משיחא משיחא משיחא
אזא משיחא משיחא משיחא משיחא משיחא

פענוח הצילום (התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק באו בהדגשה):

"יפוצו מעינותיך חוזה" בכלל, וואָס ברענגט אַז "אתי מר" דא מלכא משיחא (ווי משיחא האָט געענטפערט דעם בעש"ט אויף זיין שאלה "אימת אתי מר" 69**).

כולל - דורך בויען (אָדער מחזק זיין) אַ "בית חב"ד" בכל מקום ומקום (כמדובר לעיל 69**), וואָס חב"ד ברענגט אַראָפּ די מעינות (הבעש"ט) דפנימיות התורה אין הבנה והשגה באופן פון יתפרנסון מיני 69***.

און איצט איז דאָס שייך ונוגע צו אַלע אידן, כידוע דברי אדה"ז 69**** אז חב"ד איז ניט קיין ענין מפלגתי נאָר שייך צו אַלע אידן, וסו"ס וועט עס צו אַלעמען אַנקומען.

על אופן סימון ההערות לשוה"ג (במספרים וכוכבים לצדם) כתב כ"ק אד"ש מה"מ למניחי השיחה: מובן הרושם מהכוכבים לרוב.

ב"ה

3 דבר מלכות
סופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות / ב' קטעי שיחות לנושי ובנות ישראל

7 זמן הגאולה
מכיון שמשׁיח עדיין לא בא מוכח שהעולם אינו נורמלי / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח
צריך רק שבנ"י ידצו באמת את הגאולה - ומיד היא תבוא! / פחגמים בעניני גאולה ומשיח

12 ילחום מלחמת ה' - וינצח
ישנם בחורי ישיבה באה"ק שאינם יודעים שהם גויים! / שיחות בענין עלימות העם והארץ

15 כתי"ק - פרסום ראשון
חב"ד אינה מפלגתית! / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ע"פ מטות-מסעי התשמ"ו

לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שיי ענת

ולזכות הילדה - חיילת בצבאות השם
חי'ה מוניק תחי מיארה
לרגל הולדתה בשעה טובה ומוצלחת ביום ח' אייר ה'תשס"ז
נדבת הוריה: ר' שיי וזוג' מרת דנה שיחיו מיארה

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

סופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי"

בעמדנו בימים שבין "זמן חרותנו" ל"זמן מתן תורתנו" צריכה להיות הוספה מיוחדת בפעולתן של נשי ישראל שבדורנו זה בהכנה ל"חרותנו" ו"מתן תורתנו" בתכלית השלימות - בגאולה האמיתית והשלימה ● ביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי' כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד מתי" ● קטעים משיחות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לנשי ובנות חב"ד תחינה - סעיף א': משיחת כ"ח אייר ה'תשנ"א (בלתי מוגה). סעיפים ב-ג: משיחת כ"ה אייר ה'תשנ"ב (מוגה)

האחרון של הגלות (ודור הראשון של הגאולה), דורנו זה, הוא הגלגול של הדור שיצא ממצרים - שבזה מודגש יותר הקשר והשייכות שבין נשי ישראל הצדקניות שבזכותן יצאו ממצרים, עם נשי ישראל הצדקניות שבדורנו זה שבזכותן תהי' הגאולה האמיתית והשלימה.

ולכן, בעמדנו בימים שבין "זמן חרותנו" ל"זמן מתן תורתנו" צריכה להיות הוספה מיוחדת בפעולתן של נשי ישראל שבדורנו זה בהכנה ל"חרותנו" ו"מתן תורתנו" בתכלית השלימות - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי' החידוש האמיתי דמתן

א. דובר כמ"פ שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

ובענין זה יש שליחות מיוחדת לנשי ובנות ישראל - כמבואר במדרשי חז"ל שכשם שהגאולה ממצרים היתה בזכות נשים צדקניות שבאותו הדור¹. כך תהי' הגאולה העתידה בזכות נשים צדקניות שבדורנו זה². ובפרט ע"פ המבואר בכתבי האריז"ל³ שדור

- 1) סוטה י, רע"ב.
- 2) ראה יל"ש רות רמז תרו בסופו: "אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור".
- 3) שער הגלגלים הקדמה כ'. לקוטי תורה וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג, ד.

הי' ילד קטן אשר מולו עמד אנטיוכוס, וקודם לכן אנטיוכוס ניסה את ששת אחיו שיעבדו עבודה זרה ולא הצליח, והם, רחמנא ליצלן, נהרגו על קידוש השם, ועתה נותר הילד השביעי הקטנטן לבדו. אמר לו הקיסר: הקשב, אינני מבקש ממך לעבוד עבודה זרה, אלא רק ענין של "סטאטיסטיקה": מכיון שמסביבו עומדים גוים, אזי הוא יניח על הקרקע טבעת ויבקש מהילד שירים אותה ויביא לו...

ולכאורה, כאשר זה כרוך בסכנת נפשות - לא רק שאפשר להרים את הטבעת אלא מוכרחים לעשות זאת! שהרי כשם שהדין הוא "יהרג ואל יעבור" כך גם לדעת כמה פוסקים הוא להיפך (שכאשר לא חייבים למסור את הנפש אזי הדין הוא ש"יעבור ואל יהרג"), ועאכ"כ כאשר הילד ראה שאין זו גזירה סתם אלא, רחמנא ליצלן, הרגו את ששת אחיו בפניו!

אעפ"כ הוא אמר: כיון שיהודי אחר יפרש זאת שהוא השתחוה לעבודה זרה, אף שהדין הוא שכאשר משתחוים לעבודה זרה, ויודעים שזה לא מאהבה ולא מאמונה, זה לא נקרא שהוא משתחוה לעבודה זרה - מספרת הגמ' בגיטין מעשה פשוט - הילד הזה לא נתן שירמו אותו, והרגו אותו, ר"ל, וציוו לכתוב סיפור זה בתורה שבעל-פה לכל הדורות כולם, כדי שאם יבואו ויאמרו שזה רק "סטאטיסטיקה", שלא יתפעלו מכך!

[.] וכאמור, אין זה דבר הנתון לשקלא וטריא, אלא דבר הנוגע לפועל: דרושה מחאה הכי נמרצת ודרישה הכי נמרצת, בדרכים המתאימות, שמוכרח להיות "גיור כהלכה", ויפה שעה אחת קודם.

ואזי יהי' גם ה"בעתה אחישנה", "זכו - אחישנה", ובקרוב ממש, בשמחה וטוב לבב ובטוב הנראה והנגלה.

(תרגום חפשי של קטעים משיחות כ"ק מנחם אב ה'תשל"א - בלתי מוגה)

מוקדש לע"צ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"צ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ד שתיכף ומיד יקויים העוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מחירי המנוחה

10 **במחיר אחד!**

ברכישת מנוחי שנותי תקבלו אי"ה חודשי בדואר:

- 4 קונטרסים "יחי המלך" לטשך כל החודש
- 4 חברות "דבר מלכות" לטשך כל החודש
- הירחון המרתק "חינוך בדרך המלך"
- העלון החודשי "זפרצת"

הכל כ-10 ש"ח לחודש בלבד! (כולל נשלוח)

לרכישת מנוחי: **03-9607219** קים **03-9600667** chinuch@015.net.il

מנוחה ל-50 מנוחיים הראשונים: **דיסק MP3 עם הרצאות חינוכיות מרתקות.**

ובנוסף - עשרת המנוחיים הראשונים: **זינו בחודש ראשון חינם!**

המחיר הנקוב למנוחי הוא לתושבי אר"ק בלבד. לתושבי חו"ל מחירי המנוחי יוספו כמובן לפי תקנות המנוחי.

את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כדברי חז"ל⁷ "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים", ועד"ז בנוגע לנשים צדקניות שבכל דור², ובפרט בדורנו זה, דור האחרון של הגלות, שהוא הגלגול של הדור שיצאו ממצרים³, שבשכר נשים צדקניות שבדורנו זוכים לגאולה האמיתית והשלימה.

ובסגנון האמור בנוגע לפרשת השבוע דיום הש"ק דמיני' אזלינן – שע"י פעולתן של נשי ישראל באופן ד"כי תבואו אל הארץ גו' ושבתה הארץ שבת לה"⁴, בבתיהן הפרטיים, שגם כשנמצאים עדיין בימי הגלות האחרונים, עושים מכל בית יהודי "ארץ ישראל", ועד ל"מקדש מעט", רואה הקב"ה שעמדו כבר בכל הנסיונות שבגלות, ומכבר כלה זמן בני בגלות, וראויים בתכלית שתיכף ומיד יקויים היעוד "כי תבואו אל הארץ" כפשוטו – הכניסה לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה, שנעשית ע"י מעשינו ועבודתינו ב"ושבתה הארץ שבת לה"⁵, להמשיך קדושתו של הקב"ה ("שבת לה") בכל עיני הארץ בגלות, וע"י המשכת האל"ף (אלופו של עולם) ב"גולה" נעשה "גאולה"⁸.

וכן תהי' לנו תיכף ומיד ממש – ש"בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁹, אנשים ונשים וטף, ו"כספם וזהבם אתם"¹⁰, עם כל הנכסים והבתים הפרטיים⁶, ועאכו"כ בתי כנסיות ובתי מדרשות¹¹, עם הספסלים, ועאכו"כ הסידורים והספרים, באים יחד עם משיח צדקנו – על

תורה, "תורה חדשה מאתי תצא", לכל בני שבכל הדורות, ובראשם האבות והאמהות, אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה בלהה וזלפה, וכל הצדיקים שעמהם תתחיל תחיית המתים, ועד לתחיית המתים דכל בני", ביחד עם דורנו זה, ובראש ובראשונה נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובאים כולם יחדיו, עם משיח צדקנו, לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש, ועד לקדש הקדשים, שבו נמצא הארון⁴, ובו נמצאים הלוחות, לוחות ראשונות ולוחות אחרונות, והספר תורה (מצד הארון או בתוך הארון⁵).

וע"י פעולתן של נשי ובנות ישראל בכל מקום שהם [גם כשנמצאים עדיין בגלות, ולא דוקא במקום שיש ריבוי בתי כנסיות ובתי מדרשות וישיבות, אלא גם במקומות שיש מעט בלבד, ויש צורך להוסיף יותר, כולל ובמיוחד ע"י נשי ובנות ישראל] שעושות מהבית הפרטי שלהן בית תורה תפלה וגמ"ח – ממהרים ומזרזים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחוץ לארץ להקבע בארץ ישראל⁶, בהמקדש העיקרי, בית המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו, כפי שמתפללים לאחרי ספירת העומר: "הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו אמן סלה"^{*}.

* * *

ב. ויה"ר – והוא העיקר שפעולתן של נשי ישראל בכל האמור תמהר ותזרז ותביא תיכף

(4) "עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון" (רמב"ן ר"פ תרומה).
 (5) ב"ב יד, א-ב. פרש"י ואילך לא, כו.
 (6) ראה מגילה כט, א: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל".
 (*) עד כאן משיחת כ"ח אייר ה'תנש"א - בלתי מוגה. סעיפים ב-ג הם משיחת כ"ה אייר ה'תש"נ - מוגה.

ומושל בישראל, אזי האבא והאמא של הנערה לא יתחילו לחקור ולדרוש – הם סומכים על הראש ישיבה, והקולר תלוי בצוארו!

כאשר עושים שידוך עם בחור שאינו לומד בישיבה שהיא כדבעי, הרי מכיון שיודעים שהדור הוא פרוץ, לכן לא סומכים על לימודו בישיבה אלא חוקרים ודורשים מתי הוא הגיע לארץ הקודש, מי הם הוריו וכו' וכו' עם כל הענינים שצריכים לוודא.

אולם כאשר ההורה נכנס לישיבה, והוא יודע שהבחור למד שם כך וכך שנים, ויודע שהוא הצליח בלימודיו, ואינו מסתפק בכך אלא ניגש לברר עליו אצל ראש הישיבה, אצל המשפיע הרוחני, ואצל המגיד מוסר וכו' וכו', והם כולם חיים, הרי ההורה לא ילך לברר יותר אצל אף אחד!

ונמצא, שהם הביאו את הבחור ביחד עם הנערה לידי מכשול!

הלואי שבהמשך לא יגדל מספרם...

[. .] מקרים כאלו לא צריכים לחפש בקצה העולם, מכיון שישנם גם כעת בחורים בישיבות (בינתיים במספר קטן, והלואי שבהמשך לא יגדל מספרם) שאינם יודעים שהם גוים! והם יושבים ולומדים בישיבות בארץ הקודש ובארצות הברית!

אלא שכאן (בארה"ב) קל יותר למוצאם מכיון שאין כאן אנשים המנפיקים להם תעודה באותיות מרובעות שהם יהודים, משא"כ בארץ ישראל.

ג. [. .] ובנוגע לפועל, הכוונה היא, כמדובר כמ"פ, שיידעו אשר החוק "מיהו יהודי" עדיין בתוקפו רחמנא ליצלן, והצרה היא שהוא לא רק על הנייר אלא מיושם בפועל, בעיקר בדרום אמריקה, ובהדרגה גם בכמה וכמה מקומות בעולם.

וכאשר שואלים מישהו: היתכן? הוא מסביר שישנו חוק, ויושבים שם (בכנסת) אנשים שמנהלים את חייהם הפרטיים ע"פ תורה ומצוות, והם (או שליחיהם) חותמים על הנייר האומר שהגוי הוא "יהודי"!

לכן, כל אחד ואחת "אשר נגע יראת ה' בלבו", עליו לעשות כל התלוי בו, אם בכתב או במברק, באיזה אופן שיהי', לתבוע ולומר שלא יוותרו על אף יהודי אחד ויחיד, ובמילא אסור להביא למצב שיהודי ישל ולא יידע עם מי בנו או בתו מתחתנים, או לפני מי הוא אומר שיעור מחר בבוקר, או את מי הוא מעלה לתורה מחר בבוקר.

וכפי שכבר קרה ויודעים על כמה מאורעות שאירעו כך.

דרושה מחאה הכי נמרצת ודרישה הכי נמרצת,

שמוכרח להיות "גיוור כהלכה"

ד. [. .] כאשר דיברתי עם מישהו על כך, הוא אמר לי שכל הרישום (של גוים כיהודים) אינו נוגע לכלום, ואף אחד לא יתבלבל מזה, אלא זה ענין של "סטאטיסטיקה" בלבד...

ראיתי שלא אוכל להתסדר איתו אלא על-ידי ציטוט מהגמרא שאיתה הוא לא יוכל להתווכח – ואמרתי לו שאותו דבר מספרת הגמ' (על חנה ושבעת בני):

(7) סוטה יא, ב.
 (8) ראה ויק"ר ספ"ב. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ.
 (9) בא יו"ד, ט.
 (10) ישעי"ס, ט.
 (11) וללא טירחא – כיון שהמלאכים נושאים חפציהם של כאו"א מיראש.

ישנם בחורי ישיבה בארץ הקודש שאינם יודעים שהם גויים!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. שאלתי ראש ישיבה אחד - מדוע הוא שותק בענין "מיהו יהודי"? וענה לי, שהוא עסוק בהרבצת תורה, דבר נעלה מאוד. אמרתי לו, האם הנך יודע שבישיבה שלך לומדים גוים, ואתה אומר לפנייהם שיעור?!...

ואכן בין התלמידים של אותה ישיבה ישנם בחורים (אחד או כמה) שהם עצמם לא יודעים (שאינם יהודים)!

איך אירע הדבר? כאשר אביו ואמו הגיעו לארץ ישראל, הוא ה' צעיר בשנים והם רשמו אותו על הגבול בתור "יהודי", בשעה שהוא כלל לא הבחין בזה ומלכתחילה לא ידע שהוא גוי. לאחר-מכן הגיע לנתני, או למקום אחר, וראה שהוא רשום בתור "יהודי", אזי התחבר עם כל הילדים, וכיון שה' לו ראש טוב - נסע אה"כ לישיבה, והוא יושב בישיבה פלונית ומקשיב לשיעור, וכשיש לו שאלה - הולך לראש הישיבה, וראש הישיבה שמח בחידושי התורה שלו, והוא אינו יודע שזהו בגדר המלמד תורה לעכו"ם שחייב כך וכך... כי העכו"ם אינו יודע שהוא עכו"ם, שהרי אבא ואמא שלו לא סיפרו לו על כך!

וכעת הוא מדבר בלשון הקודש, וגם יש בידו המעלה ד"המהלך בה (באה"ק) ד' אמות", שאומרת על-זה הגמרא (כתובות קיא, א) "זוכה לחיי העוה"ב" - אלא שהגמרא אומרת זאת על יהודי...!

- מה יוצא מהרבצת התורה שלך, כאשר בשיעור שלך יושב ומקשיב גוי?

ב. לאחר-מכן, כשבאים לחפש שידוך לבת, אזי נהי' סדר בארץ ישראל בכמה וכמה משפחות - שהולכים לישיבות הגדולות ושואלים את הראש ישיבה על בחור טוב, ובמילא, אם אותו בחור למד חמש שנים בישיבה גדולה וראש הישיבה מרוצה ממנו - האם ילך לחקור ולדרוש מי הם אביו ואמו? אף אחד לא יחשוב על רעיון כזה!

ואם ראש הישיבה יאמר שהוא מתמיד ושקדן, שוחה בימה של תורה, וראוי להיות שר

(* חלקים משיחה זו פורסמו בעבר בגליונו, וכעת מובאת השיחה מחדש עם חלקים נוספים שעוד לא פורסמו, בקשר עם הרעש שה' לאחרונה באה"ק בנוגע לענין המדובר בשיחה.

גבי "ענני שמיא"¹² - לארצנו הקדושה, "כי תבואו אל הארץ", ובארץ ישראל עצמה - לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש.

*

ג. לפני הסיום - יש לברך את כל המתכנסות בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"¹³, כלשון הברכה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכהוראתו שכאשר יהודים נפגשים בסמיכות לחג השבועות, "זמן מתן תורתנו", יברכו איש את רעהו ואשה את רעותה, וכן ה"טף, בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

ומובן, שכדי שתהי' קבלת התורה בשמחה אמיתית ובפנימיות אמיתית, יש להוסיף בהשמחה ובהפנימיות בימים שלפנ"ז, עד שנעשה "טבע" אצל כאו"א מישראל, ובפרט נשי ישראל, שכל אורח חייו הוא מתוך שמחה ובאופן פנימי, ובמילא, נקל יותר להתכונן ולקבל את התורה בשמחה ובפנימיות, אשר, עם היותה "ארוכה מארץ מדה גו"¹⁴, ועד למעלה מכל מדידה והגבלה, בכחו של כאו"א מישראל לקבל כל התורה כולה, ויתירה מזה, לקבל התורה כולה בשמחה ובפנימיות.

ועוד וג"ז עיקר - שביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי' כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה¹⁵, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצועקים "עד

(12) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(13) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1307. ח"ח ע' 272. ח"ג ע' 158. ועוד.

(14) איוב יא, ט.

(15) ולהעיר, שבגאולה האמיתית והשלימה תהי' גם קבלת התורה בתכלית השלימות - "תורה חדשה מאתי תצא" (ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג).

מתי... ומבקשים מהקב"ה שתיכף ומיד יוציא את כל בני", כל אחד ואחת מישראל, כל משפחה ומשפחה, וכלל ישראל, מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכאמור, תיכף ומיד ממש, ביום זה, כפי שמתברך כאו"א מישראל¹⁶: "אחכה לו בכל יום שיבוא", וכפי שמבקשים בתפילת שמונה עשרה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח". "מהרה" דייקא, ולא רק "מהרה" לפי ההגבלות של בשר ודם, אלא "מהרה" דהקב"ה תיכף ומיד ממש.

ויש להוסיף, שענין זה נעשה גם ע"י ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה וביהמ"ק, אשר, הלימוד בענינים אלו¹⁷ ממחר ומזרז עוד יותר קיומם בפועל ממש¹⁸, כך, שמהלימוד יוצאים תיכף ומיד לפגוש את משיח צדקנו, ואומרים לו שזה עתה שיימו ללמוד כמה הלכות הקשורות עם ביאתו!

ובפרט ע"י ההוספה במצות הצדקה - כנהוג בכגון-דא ליתן לכל אחת מכן שליחות-מצוה ליתן לצדקה, ובודאי תוסיף כל אחת (על הסכום הסמלי שתקבל עתה ע"י אלה שתחלקנה השטרות) מממונה, הן הנשים הנשואות, והן הבנות, וגם הילדות הקטנות, אשר, כנהוג בזמנינו מקבלות גם הן "דמי כיס", ובודאי שה"הוצאה" העיקרית שלהן היא ליתן מטבעות אחדות ("פעניס", "ניקל'ס" או "דיימ'ס") בקופת-הצדקה שלה - אשר ע"י

(16) ובכמה קהילות קדושות נוהגים לומר זה בדיבור - בי"אני מאמין".

(17) נוסף לכך שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", הכללים ב"הלכות הצריכות להן" בכל יום כו"כ דינים דהלכות קרבנות וכיו"ב.

(18) להעיר ממאמרז'ל "כל העוסק בתורת כו' כאילו הקריב כו'" (מנחות בסופה). וראה גם תנחומא צו יד: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה. אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", ויתרה מזה - ש"בנין ביתי" אינו "בטל" (וראה לקו"ש ח"ח ע' 413 ואילך).

ה(הוספה ב) צדקה ממחרים ומזרזים עוד יותר את הגאולה, כמרז"ל¹⁹ "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".
 ובפשטות - שתיכף ומיד ממש באה

(19) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פ"ז.

בהמשך לשיחה האחרונה שהובאה במדור זה (שיחת כ"ה אייר ה'תשנ"ג), הננו מביאים בזה צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על הקטע השני בסעיף ב' (לעיל עמוד 4)

ובסגנון האמור בנוגע לפרשת השבוע דיום השי"ק דמיני אולינן - שע"י פעולתן של נשי ישראל באופן דכ"י תבואו אל הארץ גר ושבתה הארץ שבת לה"י, בבתיהן הפרטיים, שגם כשנמצאים עדיין בימי הגלות האחרונים, עושים מכל בית יהודי ארץ ישראל, ועד ל"מקדש מעט", ראה הקב"ה שע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ופסטיקה שהותם של בני בגלות, ומכר ארזיים שתיכף ומיד יקיים היעוד כי תבואו אל הארץ כפשוטו - הכניסה לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה, שנעשית ע"י מעשינו ועבודתינו ב"ושבתה הארץ שבת לה"י, להמשיך קדושתו של הקב"ה ("שבת לה"י) בכל עניני הארץ גם בגלות, אשר, וע"י המשכת האל"ף (אלופו של עולם) ב"גולה" נעשה "גאולה".

אמרי ק"ח
 א"ל

מוקדש לעילוי נשמת אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה יה"ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די:
 אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג בתיה רות בת שרה - לזרעא חי' וקיימא רחל יפה בת מינדל ושושנה חסיה בת מינדל - לזיווג הגון דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

מה שישנם כאלו שאינם רואים זאת...

. . ומה שישנם כאלו שאינם רואים זאת - הרי ידוע הפתגם שמחשבתו של הסוס אודות ה"תבן" אינה משנה את המציאות שאודותי' חושבים ה"חכמים" היושבים בעגלה... ואדרבה - תפקידם של ה"סוסים" לסייע ולהביא את החכמים למחוז חפצם, אלא שיש צורך להכות את הסוסים ("שמייסן די פערד") - ב"מקל נועם" כמובן, וכב' הגירסאות שבדבר: (א) להכות את הסוסים כדי שידעו שהם סוסים. (ב) להכות את הסוסים עד שתתבטל "סוסיותם" ("זיי זאלן ווערן אויס פערד"), וזאת - כאשר נמצאים במצב של נשמות בגופים! (משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

בכחו של יהודי לפעול בהרגש נפשו מעין ודוגמת מצב הגאולה

גם כאשר נמצאים בזמן הגלות, "מדבר העמים", ויש דברים המבלבלים כו' לעסוק בתומ"צ כהוגן - בכחו וביכלתו של יהודי לפעול על עצמו שמצב הגלות לא יפריע לו לשלימות העבודה בתומ"צ - ע"י? שמתבונן ומצייר לעצמו את מצב הגאולה שזוכים אלי' תיכף ומיד ממש, שאז, נעשה בהרגש נפשו מצב שהוא מעין ודוגמת מצב הגאולה.

[וע"ד המדובר כמ"פ שהענין ד"תורתו אומנתו" שייך אצל כאו"א מישראל - שבמשך הזמן שקובע לתורה מצייר לעצמו שאין שום דבר בעולמו מלבד התורה].

וכפי שרואים במוחש בטבע בני-אדם, שרגש השמחה והתענוג בגלל מאורע שמתרחש במשך זמן מסויים ביום, פועל על היום כולו, גם על התחלת היום, לפני בוא המאורע, בידעו שעומד להתרחש תיכף מאורע המשמח.

(משיחת ש"פ בה"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

תיכף ומיד ממש רואים שמישיח נמצא כבר בינינו

. . "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", וכולם יחד נעשים מציאות אחת ד"קהל גדול", ועד למנין העשירי, ביחד עם השירה העשירית והפרה העשירית ("העשירי יהי' קודש"), ע"י "המלך המשיח מהרה יגלה אכ"ר" - שתיכף ומיד ממש רואים שמישיח נמצא כבר בינינו, וכאו"א מראה באצבעו ואומר "הנה זה (המלך המשיח וכבר) בא".

(משיחת ש"פ בהר-בחוקותי, מבה"ח סיון ה'תשנ"א - מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת החייל בעבאות השם דותן ישראל ע"ה בן - יכדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שיחיו ואנונו נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז - ת. נ. ג. צ. ה. ה.
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נתנם על-ידי משפחת מיארה שיחיו

צריך רק שבנ"י ירצו באמת את הגאולה ומיד היא תבוא!

כאשר יהודי רוצה באמת את הגאולה – באה הגאולה מיד! כי מצד הקב"ה בודאי אין מניעה ח"ו, ואדרבה: "אביו שמר את הדבר" (וישב לז, יא), וכפרש"י: "ממתין ומצפה מתי יבוא", כלומר, הקב"ה ממתין מתי כבר תבוא הגאולה, ורק זקוקים שבני ישראל ירצו זאת באמת, ומיד יתגלה רצון הבורא והגאולה תבוא מיד, כאן למטה בעוה"ז הגשמי, ותושלם כוונת הבורא דנתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים באופן גלוי!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מחשבה טובה אחת יכולה להביא את הגאולה ברגע זה ממש!

... אין לו ליהודי לחשוב מי אני ומה אני, ומה כבר אוכל לפעול ע"י מעשה אחד של צדקה או תורה או תפלה, כאשר המדובר על הצלת העולם הגדול כולו, המכיל בליוני בני אדם, וחיות וצומח ודומם –

כי כך פוסק הרמב"ם, שהאדם צריך לעשות את המאמץ המירבי כדי שיוכל לעשות מעשה אחד בלבד לטובה, משום שמעשה זה, אומרת תורת אמת, ויהודי מאמין בזה באמונה שלימה, או אפילו מחשבה טובה אחת, יכולים להכריע את הכף לטובה, ולהביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובאופן של "נאו", עכשיו, ברגע זה ממש!

(משיחת כ"ג אייר, לנשי ובנות חב"ד, ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

כבר ישנה הגאולה בפועל

... והעיקר – שכל זה יהי בזריזות, ויתירה מזה – שאין צורך ב"זריזות" (ששייך לומר רק בענין שצריך לבוא בעתיד, שיבוא באופן של זריזות), מכיון שכבר ישנה הגאולה בפועל, ונמצאים באמצע הענין, ועד לאמצע שהוא באופן של שלימות, ע"ד אמצע החודש, ש"קיימא סיהרא באשלמותא",

ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בתכלית הזריזות, "לא עיכבן המקום כהרף עין", תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ בהו"ב, מבה"ח סיון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

מכיון שמשיח עדיין לא בא מוכח שהעולם איננו נורמלי

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

הרי נאמר¹ "ועמך כולם צדיקים", ואם-כן, כשכל בני ישראל נאספים יחדיו, נעשים כולם לצדיק אחד גדול, "מיוחד שבעדרו"².

וכאשר הם גוזרים ומכריזים כולם ביחד בגלוי ובקול רם שמשיח יבוא "נאו" – באנגלית וגם בשפות אחרות, עד ללה"ק ובינתיים גם באידיש [שזו השפה בה השתמשו הבעש"ט ורבותינו נשיאינו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לאמירת תורה, קבלה וחסידות, כפי שכתוב באגה"ק³] – בודאי שהקב"ה מקיים את הגזירה, "ותגזור אומר ויקם לך"⁴ – שמשיח בא "נאו", ו"מיד הן נגאלין"⁵.

וכידוע הסיפור עם הצ"צ, שהתייצב באסיפה בפעטערבורג עם שרי המלוכה, ודיבר לפנייהם בתוקף ובחריפות מתוך מסירות נפש. וכששאלו אותו אח"כ – הרי יש לו עדת חסידים, וכיצד יכול להתייצב כך במס"נ? ענה: שתי תשובות בדבר, בסגנון הש"ס – תירוץ ו"איבעית אימא": (א) יש את הבנים. (ב) כאשר כל היהודים יחליטו ויתאספו כולם יחדיו – הם יכולים לפעול הכל!

ועד"ז בענינו: כאשר כל היהודים באים יחד ונעשים צדיק אחד גדול, וגוזרים ומכריזים שמשיח יבוא תיכף ומיד – ודאי שזה נפעל בפועל למטה מעשרה טפחים,

והולכים ביחד עם משיח צדקנו לארץ ישראל, ושם גופא בירושלים, ושם גופא בביהמ"ק, והגויים יביאו אותם לשם "כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור"⁶, ויקויים "והיו מלכים אומניך ושרותיהם מיניקותי"⁷.

ואזי יהי העולם נורמלי, לא כפי שהוא עכשיו, כדמוכח מזה גופא שמשיח עדיין לא בא – ביאת משיח צדקנו זה דבר נורמלי, ומכיון שמשיח עדיין לא בא מוכרחים לומר שהעולם איננו נורמלי –

אזי דבר זה יתבטל ומשיח יבוא בפועל, בגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(1) ישעי' ס, כא. (2) יומא לד, ב. (3) סכ"ה (קמא, א). וראה לקו"ש חכ"א ע' 446. (4) ישעי' סו, כ. (5) שם מט, כג. (6) איוב כב, כח. (7) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

כאשר יהודי רוצה באמת שיהי 'משיח נאו' זה מקויים מיד בפועל!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

[.] הלימוד¹ שישנו לכל הדורות מ"צנצנת המן"² שבה נאמר הציווי "למשמרת לדורותיכם"³:

לכל יהודי יש בכח לקבל ע"י ה"דבר אחד לדור"⁴ – את פרנסתו ואת כל צרכיו בבני חיי ומזוני רויחי באופן ד"לחם מן השמים"⁵, הן דברים המוכרחים לקיום האדם, והן דברים של תענוג.

ויתירה מזו: מקבלים את כל הענינים שרק רוצים ("הי' בו (ב"מן") מכל מיני מטעמים והי' כל אחד מישראל טועם כל מה שהי' רוצה בו, אף דבר לא הי' אומר בפיו אלא חושב בלבו לומר מה שנפשו מתאוה הי' הקב"ה עושה רצונו והי' טועם טעם מה שהי' מתאוה"⁶), ולא זקוקים להמתין עד שיהי' נמשך מלמעלה אלא זה ישנו כבר למטה, וצריכים רק לגלות זאת עי"ז שירצו זאת באמת, והרי רצונו האמיתי של יהודי הוא רצון הבורא (כפס"ד הרמב"ם⁷)!

כולל גם את הענין שהזמן גרמא – שכאשר יהודי רוצה שיהי' "דאלאי גלות" ו"משיח נאו" – עליו רק לחפוץ בכך באמת, וזה מקויים מיד בפועל ללא עיכוב זמן כלל (ואין צורך לחכות אפי' "עד מהרה ירוץ דברו"⁸), מאחר והענין כבר ישנו פה למטה, ויהודי צריך רק לגלות את זה!

ואפילו כאשר נמצאים בזמן הגלות, עאכו"כ לאחר חורבן בית ראשון כשגזז את "צנצנת המן"⁹ (יחד עם שאר הדברים), וצריכים להגיע לאמונה שהיכן-שהוא ישנה במציאות "צנצנת המן" הגנוזה משום שלא רואים זאת בגלוי (כפי שהי' בימי ירמיהו¹⁰ וכיו"ב),

אעפ"כ יש לידע, שהיות ונצטוינו בתורה להשאיר את המן "למשמרת לדורותיכם", לכן גם עכשיו נמצאת "צנצנת המן" בגשמיות העולם (בדיוק כפי שהי' לאחר שפסק המן לירד בסוף הארבעים שנה כשבני ישראל נכנסו לארץ נושבת), וזה נותן כח בגשמיות העולם שכאו"א יקבל את כל פרנסתו וכל צרכיו באופן של "לחם מן השמים", והגילוי של זה תלוי רק ברצונו האמיתי.

ואדרבה, זה שהיום אי אפשר לראות בגלוי את "צנצנת המן" שהיא "למשמרת לדורותיכם" – צריך עוד יותר למהר את הזמן שבו יקויים הציווי בתורה ד"למשמרת לדורותיכם" בגלוי – בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו,

(1) שיחה זו נדפסה בשלימות יותר (עם חלקה הראשון) ב"יחי המלך" גליון תסז ע' 3 ואילך.
(2) פרש"י בשלח טז, לב.
(3) בשלח שם.
(4) סנהדרין ח, א. הובא בפרש"י עה"ת וילך לא, ז.
(5) בשלח שם, ד.
(6) שמו"ר פכ"ה, ג.
(7) הל' גירושין ספ"ב.
(8) תהלים קמז, טו.
(9) יומא נב, ב. רמב"ם הל' ביהב"ח רפ"ד.
(10) ירמיה' ב, לא.

כך גם בנוגע ל"גואל אחרון" של גלות זו האחרונה

ובאופן ד"ואולך אתכם קוממיות"¹¹ – "בקומה זקופה" (כמ"ש בפרשתנו¹²), ע"ד "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹³ "כימי צאתך מארץ מצרים"¹⁴, ע"י משה רבינו – "גואל ראשון הוא גואל אחרון"¹⁵, כשם שמשה הוא ה"דבר אחד לדור" שמעמיד לבני ישראל את כל צרכיהם, והוא שאמר את הציווי שהמן ישאר "למשמרת לדורותיכם" [כשם שהוא נתן לבני ישראל את כל התורה כולה, "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע כו"¹⁶ ומכך זה הגיע לכל בני ישראל עד סוף כל הדורות] כך גם בנוגע ל"גואל אחרון" של גלות זו האחרונה.

ולזה זקוקים רק – בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁷ – "לצחצח את הכפתורים של בגדי השרד", המדים של "צבאות ה'", זאת-אומרת, צריכים רק שרצונם הגלוי של בני ישראל הי' כרצון הבורא, ורצון הבורא שתבוא כבר הגאולה, וכל זמן שהיא עדיין לא באה הוא (הבורא) מתאבל כביכול על הגלות¹⁸.

וכאשר בני ישראל רוצים בגלוי את הגאולה, הרי רצונם מקויים מיד (כפי שהי' ב"מן", כנ"ל), ו"כל צבאות ה'"¹⁹ יוצאים מהגלות, "כימי צאתך מארמ"צ", שאז נקראו בני ישראל בפעם הראשונה בשם "צבאות ה'", ש"יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים"¹⁹, ו"ביד רמה",

והולכים כולם לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²⁰, ו"ירחיב ה' אלקיך את גבולך"²¹, בעגלא דידן ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בחוקתי ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(11) פרשתנו כו, יג.
(12) שם בפרש"י.
(13) בשלח יד, ח.
(14) מיכה ז, טו.
(15) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. וראה לקו"ש חיי"א ע' 8 ואילך. וש"נ.
(16) אבות בתחילתו.
(17) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).
(18) ראה סוכה נב, ב.
(19) בא יב, מא.
(20) עקב יא, יב.
(21) ראה יב, כ. וראה שופטים יט, ח.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת חיי דחל בת שפרינצא שנאל
ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' – לשנת הצלחה בלימוד ודרכי החסידות מתוך בריאות נכונה ולזכות צבי בן חיי דחל – לרפואה שלימה וקרובה
ולזכות כל בני משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

המדור "כתי"ק פרסום ראשון" מוקדש
לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול
ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו